

2. Кривоножкіна П. С. Особливості нервової системи і діапазон нейропластичності у дітей з геміплегічною формою дитячого церебрального параліча : автореф. дис. ... канд. мед. наук: 14.01.08 / Кривоножкіна Полина Станіславовна ; Волгоград. гос. мед. ун-т. – Волгоград, 2015. – 25 с.
3. Применение новых форм работы по привлечению к массовому спорту лиц с ограниченными возможностями здоровья и инвалидов [Электронный ресурс] : метод. реком. – Москва : Минспорта РФ, 2015. – С. 50–51. – Режим доступа: <http://www.minsport.gov.ru/sport/paralympic/> (дата обращения: 21.02.2016).
4. Отчет о ходе реализации государственной программы Российской Федерации «Развитие физической культуры и спорта» за 2014 год [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.minsport.gov.ru/activities/reports/>. – Дата обращения 20.02.2016.

АНАЛІЗ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ З ФІТНЕСУ В США

Надія Лібович¹, Христина Лібович², Вікторія Кійко²

¹Львівський державний університет фізичної культури,

²Львівський національний університет імені Івана Франка

На сучасному етапі розвитку суспільства основним завданням теорії та методики професійної освіти є пошук нових форм, засобів та методів, які б допомогли сформуванню ефективної системи підготовки фахівців з оздоровчого фітнесу та рекреації. Основним завданням її повинна бути максимальна відповідність умовам та вимогам професійної діяльності з оздоровлення населення засобами фізичної культури.

У теперішній час поняття «фітнес» та «здоровий спосіб життя» стають символами якості життя та успішності в соціумі. Фітнес розуміють як засіб для забезпечення оптимальної якості життя, який включає соціальний, психічний, духовний та фізичний компоненти різнобічного розвитку людини (1). Зокрема в Україні сама індустрія фітнесу та її кадрове забезпечення відносно нове явище, тому і виникає потреба аналізу її професійного та кадрового становлення як галузі для розв'язання соціально-економічних потреб сучасного Українського суспільства.

Мета роботи: проаналізувати специфіку системи підготовки фітнес-тренерів у США.

Методи дослідження: аналіз, узагальнення науково-педагогічної літератури.

Причина вибору для аналізу системи підготовки кадрів у США не є випадковою. Вже досить тривалий час ця країна є якісним та кількісним лідером галузі. Так, згідно прогнозів Бюро статистики праці США потреба у фітнес – тренерах до 2018 року збільшиться на 27 відсотків, це вище ніж в середньому по всіх професіях (<http://www.bls.gov/oco/ocos296.htm>).

Зокрема увагу привертає технологія управління кадрами галузі, яка є суворо конкретизована за видами діяльності (організаторська, управлінська, консультативно-методична, викладацька тощо) та відповідає змісту професії того чи іншого фахівця, який відповідає за здійснення конкретних функцій. Окрім того, простежується чітка ієрархічність професій, що визначається освітнім рівнем фахівців та стимулює їх постійно приділяти прискіпливу увагу підвищенню своєї кваліфікації. У нашій країні подібна диференціація функціональних обов'язків фахівців та ієрархічність професій тільки розвивається.

Історичний аналіз галузі показує що причинами такого високого рівня зацікавлення фітнес індустрією (з 70-х років) стали тенденції у соціальному житті, демографічні зміни та вплив засобів масової інформації, спрямований на формування здорового способу життя.

Розповсюдженню фітнесу значною мірою сприяло збільшення вільного часу населення з 34 год. на тиждень у 1965 р. до 41 год. у 1985 р., що стало можливим завдяки науково-технічному прогресу в суспільстві. Суттєву допомогу у пропаганді здорового способу життя та залученні населення до занять у фітнес-клубах надала діяльність Ради з фізичного фітнесу і спорту при Президентів США.

Збільшення кількості нових робочих місць для фахівців з фітнесу потребувало нових, більш ґрунтовних їх знань, зокрема: анатомії, фізіології, кінезіології, а також спортивного маркетингу та основ серцево-судинної реабілітації.

Через велику різноманітність університетських програм підготовки фахівців оздоровчого профілю у 1988 р. Національна асоціація спорту та фізичного виховання у співробітництві з американським Союзом здоров'я, фізичного виховання і танців розробила академічні стандарти для навчання студентів.

Ці стандарти забезпечують студентів «вхідним» (початковим) рівнем знань та практичних умінь, необхідним для проведення занять оздоровчого спрямування за широким колом спеціалізацій у галузі фітнесу.

Понад 30 років тому в галузі фізичного виховання були сформовані альтернативні сертифікаційні програми професійної підготовки фахівців з фітнесу. В їх основі – відповідність фітнес-професій технології фізкультурно-оздоровчої роботи.

Зокрема виділяють таку шкалу професій:

1. Консультант зі здорового способу життя та контролю маси тіла. Проведення просвітницької роботи з формування здорового способу життя та корекції маси тіла.

2. Технолог з тестування.

3. Фахівець з тестування.

4. Фахівець з рухової активності (реабілітолог).

5. Керівник занять.

6. Інструктор оздоровчого фітнесу.

7. Персональний тренер з фітнесу.

8. Директор фітнес-програм (фітнес-менеджер). Фахівець з рухової активності, відповідальний за управління, наукову розробку та удосконалення оздоровчих, реабілітаційних та освітніх програм, управління фітнес програмами. Виконання функцій інструктора оздоровчого фітнесу, відповідального за методичне керівництво фітнес-програмами.

Підготовка фахівців з фітнесу здійснюється у США не тільки в університетах та коледжах. В країні нараховується понад 250 організацій: федерацій, асоціацій, компаній, котрі поза державною системою освіти проводять підготовку фахівців, нерозривно пов'язану з технологією надання фітнес-послуг.

Цікавою особливістю є те, що навчання в спеціальній установі не є обов'язковим. Для бажаючих надається можливість самостійної підготовки до сертифікаційного екзамену. Абітурієнтам пропонуються навчальні матеріали, в тому числі книги, компакт-диски та інші звукові та візуальні матеріали; підготовка проходить у формі іспитів, практикумів та семінарів. Крім того, багато університетів пропонують он-лайн програми сертифікації фітнес-тренера та приймають іспити у формі інтернет-тестування [2].

До другої групи організацій можна віднести такі, що акредитовані Національною комісією з сертифікації агентств (National Commission for Certifying Agencies – NCCA) та Національною радою з фітнес-експертизи (The National Board of Fitness Examiners – NBFЕ). Зокрема це: академія прикладного персонального тренінгу (Academy of Applied Personal Training); Американський коледж спортивної медицини (American College of Sports Medicine); Американська рада з фізичних вправ (American Council on Exercise); Інститут Купера (The Cooper Institute); Міжнародна асоціація фітнес-професіоналів (International Fitness Professionals Association); Національна асоціація силового і кондиційного тренінгу (National Strength and Conditioning Association) та інші. Згідно з дослідженнями експертної організації IHRSA (International Health, Racquet & Sportsclub Association), найбільш з 15-ти визнаних NCCA організацій, які мають право видавати сертифікати фітнес-тренерам та вимагають ступінь бакалавра в галузі охорони здоров'я є Національний коледж спортивної медицини (American College of Sports Medicine – ACSM) та Національна асоціація силового та кондиційного тренінгу [3].

Проведений нами аналіз інтернет-ресурсів та літературних даних, дозволив стверджувати, що у США професія «фітнес-тренер» трактується в якості персонального тренера, який використовує індивідуальний підхід для оцінки, мотивації, навчання та тренування клієнтів з урахуванням стану їх здоров'я або фізичної підготовленості. Крім того, деякі роботодавці вимагають наявність спеціальних компетенцій у галузі харчування, дієтології, відновлення після травм та хвороб [4]

Висновок. Здійснивши аналітичний огляд системи професійної підготовки фітнес-тренерів в США ми зробили висновок що в Україні існує велика проблема з кадровим забезпеченням галузі фітнесу. Дослідження показало що необхідною умовою для роботи фітнес-тренером є сертифікація компетентності, при цьому наявність вищої освіти (на рівні бакалавр, магістр) не вимагається. Встановлено, що сертифікацією фахівців з фітнесу займаються організації, які швидко реагують на появу нових популярних фітнес-технологій, оперативно розробляють навчальні програми та пропонують їх на ринку освітніх послуг. Саме ці аспекти і пришвидшують випуск кваліфікованих фахівців в певній відносно вузькій спеціалізації.

Література:

1. Сайкина Е. Г. Концептуальные основы подготовки специалистов по фитнесу в современных социокультурных условиях / Е. Г. Сайкина. – Санкт-Петербург : Изд-во РГПУ им. А. И. Герцена, 2007. – 393 с.
2. Earle R. NSCA's Essentials of Personal Training / Earle Roger // NSCA Certification Commission. – 2004. – P. 162, 617.
3. The National Strength and Conditioning Association Personal Training Certificate – NSCA) Importance of health science education for personal fitness trainers / Malek M. N., D. P. Nalbon, D. E. Berger, J. W. Coburn, // Journal of Strength and Conditioning Research. – 2002.
4. NSCA-CPT Job Analysis Committee. NSCA-CPT Content Description Manual. – Lincoln, NE: NSCA Certification Commission, 2001. – 100 p.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ НАДІЙНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ МИСТЕЦТВА ЗАСОБАМИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

Роман Райтер, Орест Борик, Євгенія Борик

Львівська національна академія мистецтв

Анотація. У статті розглядається концептуальна модель професійно-прикладних фізичних вправ у розвитку фізичних якостей студентів ЛНАМ, і їх роль у формуванні професійної майстерності майбутнього спеціаліста.

Ключові слова: працівники мистецтва, активний відпочинок, виробнича діяльність, професійно-прикладні фізичні вправи.

Постановка проблеми. Відомо, що організм людини – це відкрита біологічна система, чутлива до зовнішніх впливів. Тому досягнути високих показників працездатності працівників мистецтва можливо шляхом свідомого й цілеспрямованого розвитку й поглиблення процесів адаптації й саморегуляції організму засобами фізичної культури. В результаті наукових досліджень ряду авторів: Доронкіна Е. К., 1976; Райтер Р. І., Петренко К. Г. 1989; Неверова Н. П. 1996. -і ін. були розроблені основи використання активного відпочинку в умовах різноманітної виробничої діяльності. Ці роботи послужили основою для використання фізичних вправ протягом робочого дня. Подальшими науковими дослідженнями (Кабачков В. А., 1996; Магльований А. В., 1997; Жидких В. П., 1998 і ін.) було встановлено, що для